

ادبیات ایران

«مدتی بود که قصد داشتم یکی از برنامه‌های «ادبیات ایران» را به شعرهایی اختصاص بدهم که شعرا، به عنوان لوح مزار سروده‌اند و همچنین شعرهایی مناسب این موضوع که از دیوانشان انتخاب کردم و بر سنگ مزارشان نقش شده، اما چون این موضوع یادآور مزار و مرگ و سفر غم‌انگیز و آخرین مرحله و منزل زندگی است و طبیعتاً با حزن و حسّیات تألم‌آور و ملازمه دارد، عملی کردن این قصد را به تأخیر می‌انداختم تا مناسبتی پیدا بشود.»

جملات بالا قسمتی از دست‌نوشته اخوان برای برنامه **ادبیات ایران** است. اخوان از سال ۱۳۵۳ بعد از منتقل شدن از خوزستان به تهران، در رادیو و تلویزیون ملی ایران مشغول به کار شد که برنامه رادیویی **ادبیات ایران** یکی از شاهکارهای ایشان است. در نگاه و خاطر مردم، رادیو، یادآور، همراه و همنشین جدایی‌ناپذیر فرهنگ کهن ماست؛ فرهنگی کهن که ریشه در ادبیات، اسطوره‌ها، دین و مذهب و بنیان‌های معرفتی ایران و ایرانی دارد.

اداره کل پژوهش‌های رادیو در جایگاه یگانه ناشر تخصصی حوزه صدا، بر خود فرض دانست که به انتشار متون رادیویی همت گمارد. شاید مکتوب‌نبودن، بازدارنده‌ای اساسی در دسترسی به چنین میراثی بوده است؛ اما به همت سخت‌کوشان علاقه‌مند به این عرصه، چنین مانعی از میان رفته است و رفته رفته در دسترس پژوهشگران و دلسوزان علاقه‌مند قرار می‌گیرد.

ادبیات ایران از سال ۱۳۴۰ پخش می‌شد که حدود سی‌وسه برنامه از این مجموعه در سی‌وسه فصل در کتابی به همین نام (**ادبیات ایران**) گرد آمد. این اثر به کوشش آقای علیرضا دادایی و در ۳۹۴ تنظیم شده است.

از فصل‌های مهم این مجموعه می‌توان به «شاعران موسیقیدان، نام و ناموری، پارسی‌گویان هند و پاکستان، درباره اخوان مثنوی‌های فارسی، فردوسی در چند افسانه، قصه‌ای چند درباره حافظ، مثل‌ها و شعرها، خوشنویس و شاعر، تیره‌چشمان روشن‌بین، شعر و تشویق به سیر و سیاحت در شعر فارسی و...» اشاره کرد.